

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1SKomp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321206176
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Naď
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1321206176.1

Uznesenie

Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky zložený z predsedu senátu JUDr. Pavla Naďa a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., Mgr. Dušana Čima, JUDr. Jaroslavy Fúrovej, JUDr. Nory Halmovej, JUDr. Jany Haluškovvej (sudkyňa spravodajkyňa), Mgr. Michala Novotného a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v kompetenčnom spore medzi Krajským súdom v Bratislave ako správnym súdom a Okresným súdom Bratislava III, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 5S/346/2021 vo veci navrhovateľa ŠPORTOVÝ KLUB VODA - HORY, so sídlom Cesta mládeže 9, 831 01 Bratislava, IČO: 42 174 660, zastúpeného advokátkou JUDr. Martinou Dragašič, so sídlom Šafárikovo nám. č. 2, 811 02 Bratislava, proti odporcovi Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava, IČO 00 603 481, o neodkladné opatrenie, takto

rozhodol:

Na prejednanie veci nie je daná právomoc správneho súdu.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava III dňa 15.11.2021 domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým bude odporcovi uložená povinnosť vydať navrhovateľovi prenosné povolenie v počte 5 kusov, ktorým sa preukáže oprávnenie na vjazd vozidlom na ulicu Cesta mládeže za účelom povolenia na prístup k objektu na adrese Cesta mládeže 9 počas trvania sídla združenia na tejto adrese a na prístup k nehnuteľnosti „U SLIVU“ počas trvania nájomnej zmluvy uzavretej dňa 04.02.2013, registrovanej pod č. 2013-9-PRA, účinnej dňa 06.02.2013 medzi navrhovateľom ako nájomcom a Bratislavským samosprávnym krajom ako prenajímateľom, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti pozemok parc. č. 2847/1 o výmere 1576 m², zastavané plochy a nádvorcia, pozemok parc. č. 2847/5 o výmere 146 m², zastavané plochy a nádvorcia, pozemok parc. č. 2847/6 o výmere 22 m², zastavané plochy a nádvorcia, stavba súp. č. XXXX, strážnica, postavená na parc. č. 2847/5, stavba súp. č. XXXX, sklad, postavená na parc. č. 2847/6 a stavba súp. č. XXXX, sklad, postavená na parc. č. 2847/7, nachádzajúce sa v kat. úz. a obci Z. X., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX. Navrhovateľ si uplatňuje náhradu trov konania.

2. V odôvodnení návrhu navrhovateľ uviedol, že účelom nájmu v zmysle nájomnej zmluvy zo dňa 04.02.2013, ktorú uzatvoril ako nájomca s prenajímateľom Bratislavským samosprávnym krajom, je prevádzkovanie nehnuteľností „U SLIVU“ ako horskej turistickej chaty s občerstvením, ktorá bude súčasťou cyklistickej a turistickej infraštruktúry pre širokú verejnosť, s podmienkou celoročnej prevádzky pre širokú verejnosť na oddych, občerstvenie, posedenie, servis bicyklov a lyží, organizovanie turistických a cyklistických zrazov a akcií, besied s horskou tematikou, projekcie outdoorových filmov, propagáciu činností a akcií prenajímateľa. Za účelom kompletnej rekonštrukcie týchto nehnuteľností, ich zásobovania a celkového zabezpečenia prevádzky a služieb s tým spojených je nevyhnutné, aby k nim mal žalobca prístup bez obmedzení. Navrhovateľ na to, aby sa mohol napojiť na lesnú cestu Sanatórium - U SLIVU (na užívanie ktorej mu vydal prenosné povolenia subjekt Mestské lesy v Bratislave) potrebuje

vjazd na Cestu mládeže (lesná cesta Sanatórium - U SLIVU je priamym pokračovaním Cesty mládeže). Odporca po zániku platnosti (dňa 28.11.2020) skôr vydaných 5 ks povolení na vjazd na Cestu mládeže nevyhovel žiadosti navrhovateľa zo dňa 07.04.2021 doplnenej listom zo dňa 27.04.2021 o vydanie prenosných povolení. Uviedol, že navrhovateľ má možnosť využívať povolenia vydané Mestskými lesmi v Bratislave a možný je aj prístup z opačnej strany Bratislavy, z Peknej cesty. Mestská polícia v Bratislave dňa 09.11.2021 zabránila vodičovi motorového vozidla, poverenému zásobovaním nehnuteľnosťí U SLIVU, pokračovať v práci s tým, že povolenka od Mestských lesov v Bratislave na Cestu mládeže neplatí. V ďalšej časti návrhu navrhovateľ poukazuje na skutočnosti, v ktorých vidí dôvodnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov neodkladným opatrením a odôvodňuje jeho primeranosť.

3. Okresný súd Bratislava III listom zo 17. decembra 2021 postúpil vec podľa § 43 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, ďalej aj „CSP“) Krajskému súdu v Bratislave ako správneho súdu. Vyšiel zo skutočnosti, že odporcom je orgán verejnej správy a navrhovateľ sa domáha vydania povolenia na vjazd vozidlom na cestu II. triedy, resp. napáda rozhodnutie odporcu č. MAGS ODP 51058/2021/134920 zo dňa 30.06.2021, ktorým odporca nevyhovel žiadosti navrhovateľa o vydanie povolenia vjazdu.

4. Krajský súd v Bratislave s postúpením veci nesúhlasil, preto podľa § 18 ods. 4 zák. Správneho súdneho poriadku (zákona č. 162/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, ďalej aj „SSP“) vec predložil kompetenčnému senátu. Zdôraznil, že navrhovateľ žiada o nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovení § 324 a nasl. CSP, ktoré sa však nepoužijú v konaní podľa SSP. Okrem toho sa domáha neodkladnej úpravy pomerov najmä z dôvodu tvrdeného porušovania vlastníckych práv navrhovateľa k nehnuteľnostiam a práv a povinností vyplývajúcich z nájomnej zmluvy odporcom, čím navrhovateľovi vzniká škoda. Správny súd nemá oprávnenie nariadiť neodkladnú úpravu pomerov účastníkov a nemôže zabrániť vzniku, resp. zväčšovaniu vzniknutej škody. Ide o súkromnoprávny spor, ktorý prejednávajú a rozhodujú civilné sudy v civilnom konaní.

5. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) zriadený podľa § 8 CSP prejednal predložený kompetenčný spor ako spor o právomoc, ktorý vznikol medzi správnym súdom a iným súdom podľa § 18 ods. 4 SSP.

6. Podľa § 3 Civilného sporového poriadku sudy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

7. Podľa § 4 Civilného sporového poriadku iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú sudy, len ak to ustanovuje zákon.

8. Podľa § 2 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom a podľa § 6 ods. 1 rovnakého zákona správne sudy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánu verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

9. Kompetenčný senát vo svojej judikatúre zdôraznil, že pre vymedzenie pojmu súkromnoprávneho sporu a súkromnej veci v zmysle § 3 CSP nie je rozhodujúci petit žaloby (návrhu), ale zásadne príslušná hmotnoprávna úprava právneho vzťahu, z ktorého vznikajú či majú vzniknúť práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom sporu v danej veci (naposledy napr. uznesenia sp. zn. 1SKomp/2/2021, 1SKomp/3/2021 a 1SKomp/6/2021). Zároveň však kompetenčný senát v týchto uzneseniach dospel k záveru, že ak je predmetom konania právo alebo povinnosť, ktoré majú svoj základ nie v hmotnom, ale výlučne v procesnom práve, potom nemožno hovoriť o súkromnoprávnom spore alebo súkromnoprávnej veci. Takým prípadom je aj neodkladné opatrenie, ktoré je procesným inštitútom upraveným v § 324 a nasl. CSP. Právo na nariadenie neodkladného opatrenia nemá svoj pôvod v hmotnom práve, ale len v ustanoveniach procesného práva, v ktorých sú upravené aj predpoklady jeho vydania (§ 325 ods. 1 CSP) a jeho obsah (§ 325 ods. 2 CSP). Predmetom konania o neodkladnom opatrení tak nie je súkromnoprávny spor ani iná súkromnoprávna vec, ale procesný nárok navrhovateľa na to, aby súd nariadil neodkladné opatrenie ako osobitný procesný prostriedok neodkladnej ochrany práva.

10. Kompetenčný senát vo svojej novšej judikatúre (opäť porovnaj vyššie spomínané uznesenia vo veciach z roku 2021) tiež uzavrel, že pri posudzovaní právomoci civilného súdu nie je rozhodujúca povaha samotného hmotnoprávneho vzťahu, na ktorého ochranu má navrhované neodkladné opatrenie slúžiť, ani navrhovaný obsah samotného neodkladného opatrenia. Rozhodujúce je, že neodkladné opatrenie je procesný inštitút upravený v CSP, o ktorom rozhoduje vždy (v prvej inštancii) okresný súd (§ 324 ods. 2 CSP). Naopak SSP neupravuje nielen neodkladné opatrenie, ale ani žiaden iný podobne široký procesný prostriedok dočasnej ochrany účastníka. Inštitút odkladného účinku správnej žaloby (§ 182 až 189 SSP) nie je takým inštitútom; nejde totiž o samostatný procesný nárok, ale len o rozšírenie účinkov, ktoré sú inak s podaním správnej žaloby spojené. Správne súdy tak nemajú právomoc konať o neodkladnom opatrení podľa § 324 a nasl. CSP.

11. Uvedené závery sú v celom rozsahu použiteľné aj na prejednávajúcu vec. Navrhovateľ sa totiž aj tu celkom zreteľne domáha nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasl. CSP. Ako však už bolo uvedené, pre posúdenie právomoci správneho súdu nie je podstatné, že sa navrhovateľ neodkladným opatrením domáha uloženia povinnosti odporcovi vydať navrhovateľovi 5 ks prenosných povolení, ktorými preukáže oprávnenie na vjazd vozidlom na Cestu mládeže. Podstatné totiž je, že správny súd podľa § 2 ani podľa § 6 SSP nemá právomoc na rozhodovanie o neodkladných opatreniach ani o inom podobnom procesnom prostriedku ochrany.

12. Právomoc na konanie o neodkladných opatreniach ako procesnom prostriedku má vo všeobecnosti súd podľa CSP. To však samo osebe neznamená, že ak sú splnené podmienky § 324 a 325 ods. 1 CSP, súd môže vydať neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom alebo na ochranu akéhokoľvek práva. Judikatúra súdov už totiž dávnejšie vyslovila, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomocí inému orgánu verejnej moci (napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Obo/240/98 a 7Cdo/59/2011, ako aj judikát R 123/1999). Obdobne z § 336 a 337 CSP možno vyvodiť záver, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis s následnou žalobou vo veci samej. Použitie formulácie „žaloba vo veci samej“ evokuje, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou (samou), v ktorej by bolo možné domáhať sa ochrany práva žalobou (§ 131 CSP) na súde, teda na ktorej prejednanie je daná jeho právomoc. Tieto okolnosti však nie sú určujúce pri posudzovaní, či správny súd má právomoc na konanie o neodkladnom opatrení. Naopak, sú rozhodné pri posudzovaní otázky, či v danej veci možno nariadiť neodkladné opatrenie práve s navrhovaným obsahom práve voči danému odporcovi a práve na ochranu toho práva, ktoré je označené v návrhu. Skúmanie týchto okolností je však úlohou civilného súdu, ktorý bude o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodovať.

13. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto kompetenčný senát dospel k záveru, že Krajský súd v Bratislave opodstatnene vyslovil nesúhlas s tým, že mu Okresný súd Bratislava III postúpil prejednávajúcu vec. Preto podľa § 18 ods. 4 SSP vyslovil, že na prejednanie tejto veci nie je daná právomoc správneho súdu.

14. Podľa § 18 ods. 4 SSP sú súdy týmto rozhodnutím viazané, čo znamená, že sú v ďalšom konaní v prerokúvanej veci povinné vychádzať z právneho názoru, že jej prejednanie nepatrí do právomoci správnych súdov. Žiadne svoje rozhodnutie potom nemôžu založiť na opačnom právnom názore, teda že by táto vec do právomoci správnych súdov patrila.

15. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 8 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.